

– Akkor hát segít eladni a sztorit?

Váratlanul hasít a csöndbe a fiú kérdése. Tekinthetném igazolásnak is, lám, jól következtettem a mondatfoszlányokból, parancsoló jelentése azonban nem enged a múltban időzni, kíméletlenül a jövő felé taszít. Ez a fiú fizetséget kér, többet és másfélét, mint a megegyezései óradíj. Váltam jóval több pénzre türelmét. Mert hisz miből állhat nekem, csak szólnom kell kenyeres társaimnak, a plakátokról letekintő, hódító íróknak, vagy az arctalanul is igéző filmrendezőknak: ne törjétek tovább a fejeteket, házhoz jött a pénz hozó, nagy ötlet. Meg kell hagyni, ügyesebben dolgo-

zik, mint apja, nem fog rám álpisztolyt, a lélektan élesztett fegyverével zsarol. Olcsón adta magát: tessék, most kárpótoljam. És igaza van, megloptam, tartozom neki ennyivel. Arcából én már kiolvastam egy történetet, őt mintázva megértettem és elmondtam valami fontosat, aláírhatom művemet, megkaptam tőle azt, ami legtöbbet számít nekem. Hozzásegítem hát én is ahhoz, amit ő legtöbbször tart. Igen, szólok a rokonmesterségek fogékony művelőinek. Egyszerre mindnek. Közreadom munkanaplóm róla írt sorait, és megtoldom egy hirdetéssel: A KÍNÁLKOZÓ SIKERSZTORIT GYAKORLÓT FELHASZNÁLÓNAK KÉRÉSRE KIKÖZVETÍTEM.

BAK RITA

Vastér

*Sorban a dárdakemény arcok haptákban örülnek.
Kőmosoly izzik méla szemükben.*

*Véges a fényteli nyári idő.
Vasterek érnek a mélyig,*

*Rézkakas éjszaka sávján
Tüllben a lány tétova szélben lépdel a semmi felé.*

Külvárosi alkony

*Alkonyi peremkerületben
ablakok roló-pillája rebben.*

*Tompa üvegszemük
lassan lecsukódik.
Alszanak már a
pupillába hasító neoncsövek
a paneliskolák folyosóin.*

*Már esik le a nap.
A hold emelkedik.
Az utazó cirkusz
lövöldéjében egy
prémkabátos férfi
puskával lödöz
a csillagokra.*